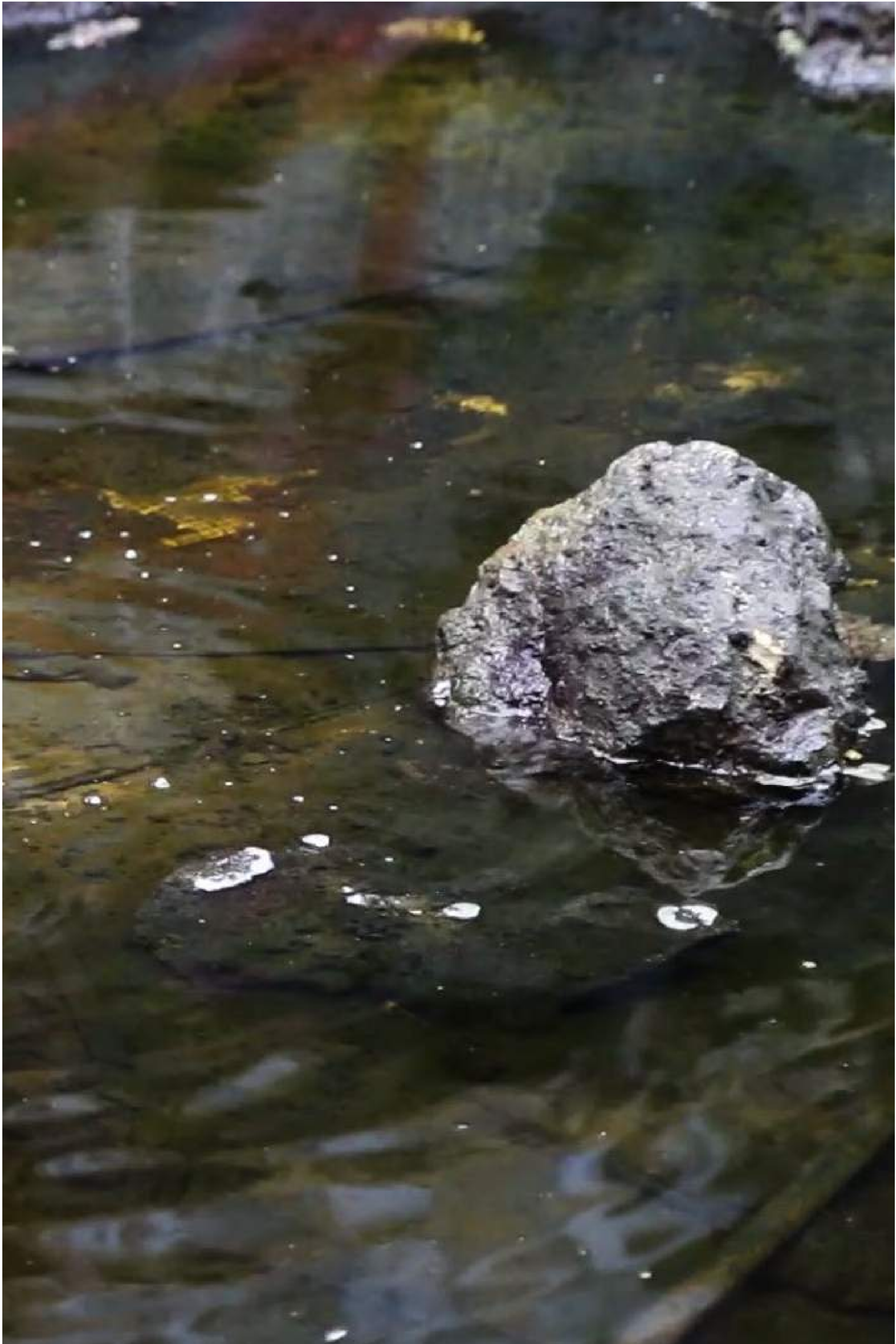




En modernistisk monolit kan ses mellem træerne. Mere en ruin end en bygning. Funktionen i det gamle akvarium er flyttet. Dens hvide ydre er dog ikke så ensartet mere. Pudsen har mistet sin hvide glans med tiden. Andre sider er sandblæst og den skjulte teglsten titter frem. Den perfekte modernistiske bygningen er blottet, og dens hemmelige tektonik er blevet tydeliggjort. I dens indre er der kun nogle få levn som vidner om det liv den en gang huserede. Alle overflader er rensset og klargjort til det næste skridt for dens fremtid, hvornår det så sker. Hvert et akvarie er fjernet, og de få der er tilbage er tømte. Trods manglen af akvarier til at holde vandet, findes vandet stadig overalt i bygningen. Vand drypper ind alle vegne. Et landskabs akvarie er fyldt med regnvand efter at det har dryppet ind fra det slidte ovenlys. De store mørke rum runger fra den mindste lyd af vand der ramme de store beton gulve. Det er utroligt hvordan så lille en dråbe, kan fylde en hel bygning med lyd. Lige meget hvor man befinder sig, er dette konstante soniske minde at høre. Smukt hvordan en bygning om naturen, stadig fortæller om sin fortid gennem naturens gang.







Snit B-B



Snit A-A

